

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 4P/1/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3719200015
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Krivulčíková
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2019:3719200015.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica sudkyňou JUDr. Katarínou Krivulčíkovou vo veci starostlivosti súdu o maloletú R. K., nar. XX.X.XXXX, bytom u matky, zastúpenú opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica, dieťa rodičov K.. L. K., nar. X.X.XXXX, bytom I. XX/XX, N. D., t. č. K.. W.. Š. XXX/XX - XX, N. D., zastúpenej W.. A. K., nar. XX.X.XXXX, bytom I. XX/XX, N. D. a K.. K. K., nar. XX.X.XXXX, bytom P. XXX/XX, N., právne zastúpeného JUDr. Romanom Henčelom, advokátom, G. Švéniho č. 8, Prievidza, v konaní o návrhu otca na úpravu práv a povinností rodičov k maloletemu dieťaťu takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Otec svojim návrhom domáhal sa zverenia mal. R. do jeho osobnej starostlivosti, uloženia povinnosti matke prispievať na výživu mal. výživným vo výške 150 Eur mesačne a styk matky s maloletou neupraviť. Návrh odôvodnil tým, že rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 16.2.2012, sp. zn. 4P/43/2011 - 308, súd schválil dohodu rodičov o úprave práv a povinností k mal. dieťaťu tak, že mal. R. zveril do osobnej starostlivosti matky, ktorá bude maloletú zastupovať a spravovať jej majetok. Zároveň v tomto rozsudku upravil ďalšie práva a povinnosti rodičov k maloletej. Následne rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 4.7.2012, sp. zn. 3P/56/2012 - 93 bol doplnený (rozšírený) rozsah stretávania sa otca s maloletou v čase vianočných sviatkov, Silvestra a veľkonočných sviatkov. Rozsudok 4P/43/2011 zo dňa 16.2.2012 v časti rozsahu upraveného styku otca s maloletou zostal nezmenený. Následne rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 8.12.2015, sp. zn. 4P/292013 - 772, bol zmenený rozsudok 3P/53/2012 v časti úpravy styku otca s maloletou počas vianočných sviatkov, Silvestra a veľkonočných sviatkov a bol doplnený styk otca s maloletou za obdobie jarých, letných a vianočných prázdnin. V súvislosti s rozhodnutím podať návrh na zmenu osobnej starostlivosti otec poukázal na to, že maloletá v súčasnej dobe vyrastá v autoritatívnom prostredí, prostredí bez lásky a záujmu o jej potreby, bez komunikácie s ňou. V rámci stretnutí s maloletou osobne vníma jej súčasné rozpoloženie a akúsi bezmocnosť niečo zmeniť. Bol toho názoru, že prípravou zmenou osobnej starostlivosti by sa maloletá prestala trápiť a mohla by sa plne venovať len škole a svojim záujmom. Vyjadril presvedčenie o tom, že zmena osobnej starostlivosti a zmena prostredia, v ktorom je v súčasnej dobe R. vychovávaná, je jednoznačne v jej záujme. V rámci možností, ktoré mu matka dala, a ktoré sú upravené aj v súdnych rozhodnutiach, sa snažil maloletú od mala citovo vychovávať a poskytnúť jej harmonickú výchovu. Vie sa do jej súčasného postavenia vcítiť. Nikdy svojim správaním R. nespôsobil také traumatické situácie ako rodina, v ktorej sa ocitla. V rámci stretávania sa s R. sa jej snaží nahradiť to, čo nemá u matky. Spoločne trávajú voľný čas a majú spoločné záujmy. Vidí, že je pri ňom šťastná. Podľa neho R. v prostredí, v ktorom vyrastá u matky, sa trápiť. Táto skutočnosť aj jeho primála k tomu, aby

podal návrh na zmenu osobnej starostlivosti. Matka podľa jeho názoru urobila vo výchove neodpustiteľné chyby, ktoré sa prejavili aj v správaní R.. Nechce, aby R. do dospelosti vyrastala v takom prostredí, kde chcela byť lož pravdou, resp. kde sa chcela stať lož pravdou. R. už tieto skutočnosti citovo vníma a s niektorými sa nevie stotožniť. Mal za to, že nastala iná doba ako bola v roku 2011, 2012, kedy matka diktovala podmienky ako sa on ako otec má podieľať na výchove maloletej. Tieto podmienky neboli v prospech dieťaťa, dokonca to boli podmienky, ktorými dieťaťu priamo ubližovala. Matka mala záujem hlavne ublížiť jemu, ale nevedomovala si, že týmto ubližuje aj R.. Maloletá R. je žiačkou 2. stupňa ZŠ, pričom podľa jeho názoru deti v tomto veku by sa mali venovať aj zmysluplným koníčkom, ktoré rozširujú ich talent a schopnosti. Podporuje svoju dcéru aj v tom, že navštevuje ZUŠ a to hru na gitare, plus hudobnú teóriu, v tomto má u neho tiež veľkú oporu. Zabezpečil R. splnenie jej túžby a to štúdium gitary na ZUŠ v Považskej Bystrici, čo ju veľmi baví, naplňuje a obohacuje. V prípade, ak by súd zveril maloletú do jeho osobnej starostlivosti, bude prijatá na rovnaké odbory na U. Q. I. v Prievidzi. Okrem záujmom v mimoškolskej výchove je toho názoru, že pre súčasné deti je potrebné dokonale ovládať aspoň jeden svetový jazyk. Matka napriek tomu, že je vyštudovaná učiteľkou, pričom jednou z jej aprobácií je aj anglický jazyk, maloletej nedala v angličtine ani slovíčko navyše. R.V. vie len to, čo sa učia v škole. Aj túto skutočnosť považoval za dôkaz toho, že matka nejaví záujem na tom, aby rozvíjala schopnosti maloletej v tejto oblasti. V prípade zmeny školy zabezpečí aj jej prípadné doučovanie v tomto jazyku. Má informáciu o tom, že pracovníci ÚPSVaR sa od augusta 2011 nedostali do bytu, kde matka s maloletou žije. Ide o byt otca matky Š. K., obdobne sa nedostali ani do bytu, kde má matka trvalý pobyt. považoval za potrebné zistiť, v akých pomeroch v súčasnej dobe maloletá žije a či má dostatočné podmienky na zdravý telesný a duševný vývoj. Rešpektovať záujmy dieťaťa znamená neponižovať jeho ľudskú dôstojnosť a tým, že sa R. dostala do svojho veku, nastal čas, kedy sa nad týmto nebudú všetci len "povznášať". Situáciu je potrebné riešiť a on sa rozhodol o zverenie maloletej do jeho starostlivosti bojovať. Vyjadril presvedčenie o tom, že podmienky, ktoré jej dokáže poskytnúť sa nedajú porovnať s podmienkami, v ktorých žije v súčasnej dobe u matky. U neho má R. zariadenú vlastnú izbu, majú spoločné záujmy a vie ju pozitívne motivovať aj v školských veciach a mimoškolských záujmoch. R. má veľmi dobrý vzťah s jeho rodičmi. V dievčenských veciach sa zdôveruje jeho mame, ktorá je pre ňu v tomto oporou a poradcom. Matka sa mu zmienila, že pri jednom rozhovore s ňou sa je R. zdôverila, že by chcela žiť s ním. Súčasnú úpravu stretávania sa s maloletou považoval za nedostatočnú na to, aby došlo k zmene pomerov dieťaťa tak, aby to bolo v jeho záujme. Domnieval sa, že zmena osobnej starostlivosti tak ako ju navrhuje, je jednoznačne v záujme maloletej. Čo sa týka rozsahu stretávania sa matky s maloletou, bude rešpektovať názor R., rovnako bude rešpektovať aj rozhodnutie maloletej k zmene starostlivosti ako aj iným jej názorom na súčasný stav a prípadnú zmenu týchto pomerov.

2. Matka žiadala návrh otca v celom rozsahu zamietnuť. Návrh otca považovala za nezmysel, s cieľom vystavovať matku a dieťa stresom. Uviedla, že dieťa má svoj život, normálne „funguje“ po všetkých peripetiách sa konečne dostávala do klúdu, posledné konanie skončilo dohodou, ktorá je na 100% dodržiavaná. Maloletá či chcela alebo nie, chodí pravidelne do Prievidze, od júna 2014 kedy naposledy bola chorá, sa rozsudok ani na jeden deň neporušil. Posledná dohoda v celom rozsahu platí len dva roky a už si zasa otec dal nejaký návrh, pretože chce zistiť informácie o matke. Dieťa chodí do Prievidze každé dva týždne napriek duševnému napätiu, ktoré odchodom prežíva. Má svoj život v Považskej Bystrici, má svoju rodinu, kamarátky, koničky, zážitky, má pocit domova a istoty, a toto všetko mu dodáva a zabezpečuje pokojný a harmonický vývin. Aby sa čo najmenej dieťa trápi kvôli nezhodám rodičov, podala matka len jeden návrh na zvýšenie výživného po nástupe dieťaťa do ZŠ. Otec si chce len niečo dokazovať, pretože je urazená jeho ješitnosť a hrdosť. Musel pochopiť, že rozsudky súdov musí rešpektovať, že matka mu nie je povinná platiť cesty na súd, že trovy za svojho advokáta musí platiť on. Koncom roka 2018 sa musel matke ospravedlniť za to, že jej zobral, skopíroval denníky a napriek rozsudkom, ktoré mu to zakazovali, rozširoval ich obsah. K tomu, aby sa ospravedlnil, ho donútil až exekučný súd. Všetky tieto skutočnosti si potrebuje na niekom kompenzovať, samozrejme na matke a koná to cez dieťa. Matka ani dieťa mu nedávajú žiadnu príležitosť na nejakú jeho nespokojnosť, sťažnosti, podávania oznámení. Frázy bez dôkazov, ktoré otec uviedol v návrhu, sa presne vzťahujú na neho. Nikdy nikde dcéru nezobral na dovolenku, ba ani na krátky výlet, hoci podával návrhy na predbežné opatrenia od r. 2012, cez prázdniny preto, lebo chce ísť do milovaných Tatier. Matka mu dala dcérin pas, aby mohol ísť s dcérou hoci len na krátky výlet do zahraničia, čo sa však nestalo. Práve on dcére nič nedáva, nič nové s ním neprežije, sedí s ním doma a s jeho rodičmi sa vraj dívajú na televízor, na obľúbené programy. Keď náhodou dcére niečo daruje (narodeniny, Vianoce), tak si to nesmie zobrať do Považskej Bystrice. Ani predtým ako otec podal tento návrh, sa podľa je j informácií R. nespýtal na názor a ani jej neoznámil, že niečo podá alebo podal. Nekomunikuje s dieťaťom, nevie

čo a ako sa cíti a R. im už povie len to, čo uzná za vhodné aby zas nemusela počúvať nadávanie a komentovanie. Nie je schopná im odporovať. Bola vedená od psychológov k tomu, aby to v Prievidzi a trojicou otec a jeho rodičia prežila a aby sa trápila čo najmenej, aby vydržala počúvať ich rozprávanie, pretože nebola a nie je schopná sa vzoprieť a povedať im, aby boli ticho a že to čo rozprávajú, nie je pravda. Otec nemá predstavu čo obnáša starostlivosť o dieťa, nevie sa postarať ani sám o seba, zistil, že rodičia starnú a asi potrebujú opateru, ktorú im má zabezpečiť R.. Poukázala na to, že otec tvrdil, že nič nemá, ani auto, ani peniaze, byť v ktorom býva, nie je jeho, takže tvrdenie, že dieťa bude bývať u neho, je klamlivé. V trojizbovom byte žijú traja dospelí ľudia. Keď R. príde k nim domov, spí v otcovej izbe. Otec nepreukázal aké podstatná zmena pomerov nastala aby bolo dieťa odobraté matke a bolo vystavené takej drastickej zmene sociálneho prostredia. Dieťa je spokojné, učí sa na jednotky, zúčastňuje sa úspešne rôznych súťaží (Hviezdoslavov Kubín, pytagoriáda, moderovanie besiedok). Otec robil celé roky od roku 2011 z matky tyranku - opakovane podal so svojou matkou na matku trestné oznámenie, že dieťa týra, robil z matky alkoholičku, psychopatku, matka bola prešetrovaná, sledovaná, vyšetrovaná, hodnotená. Podaným návrhom znova preukázal, že mu vôbec nejde o dobro dcéry, že keď chce odtrhnúť dieťa od matky, je to nebezpečný jedinec a bolo by na čase, aby takéto konanie bolo zastavené a dieťa ochránené.

3. Súd vykonal dokazovanie výsluchom otca, právneho zástupcu otca, matky, zástupcu matky, opatrovníka a maloletého dieťaťa, oboznámením obsahu pripojených spisov Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 4P/43/2011, sp. zn. 4P 29/2013 a 3P/56/2012 , záverečnej správy z poradensko-psychologického procesu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica zo dňa 29.5.2019, výsluchom psychologičky Mgr. Márie Vývlekovvej.

4. Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 16.2.2012, sp. zn. 4P/43/2011 - 308, súd konanie o návrhu otca na zverenie mal. R. do jeho osobnej starostlivosti a určenie výživného zastavil a schválil medzi rodičmi dohodu, v zmysle ktorej bola mal. R. zverená do osobnej starostlivosti matky, ktorá bude maloletú zastupovať a spravovať jej majetok. Zároveň súd upravil vyživovaciu povinnosť otca vo vzťahu k maloletej a styk otca s maloletou od 1.8.2012 tak, že otec je oprávnený stýkať sa s maloletou R. každý páry týždeň v mesiaci od piatku od 17.00 hod. do nedele do 17.00 hod., kedy si dieťa v piatok o 17.00 hod. spreď vchodu bytového domu, v ktorom matka býva, prevezme a v nedeľu o 17.00 hod. pred vchod bytového domu, v ktorom matka býva, dieťa odovzdá. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 23.2.2012.

5. Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 4.7.2012, sp. zn. 3P/56/2012 - 93 bol doplnený rozsah stretávania sa otca s maloletou v čase vianočných sviatkov, Silvestra a veľkonočných sviatkov. Rozsudok 4P/43/2011 zo dňa 16.2.2012 v časti rozsahu upraveného styku otca s maloletou zostal nezmenený.

6. Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 8.12.2015, sp. zn. 4P/292013 - 772, bol zmenený rozsudok 3P/53/2012 v časti úpravy styku otca s maloletou počas vianočných sviatkov, Silvestra a veľkonočných sviatkov a bol doplnený styk otca s maloletou za obdobie jarných, letných a vianočných prázdnin.

7. Súd na návrh matky pred prvým pojednávaním v tomto konaní zisťoval názor maloletej R. v súvislosti s návrhom otca na zverenie do jeho osobnej starostlivosti. Zisťovanie názoru maloletej sa uskutočnilo bez prítomnosti matky, len za prítomnosti sudkyne a maloletej. Mal. R. pri pohovore uviedla, že súhlasí s tým, aby bola zverená otcovi, pretože sa u neho cíti lepšie ako u mamy. Matka o jej rozhodnutí v tom čase ešte nevedela.

8. Na pojednávaní dňa 21.2.2019 boli prítomní rodičia a opatrovník oboznámení so zápisnicou zo zistenia názoru mal. R. zo dňa 20.2.2019 a zhodne navrhli, aby pred vykonaním ďalšieho dokazovania bol s maloletou vykonaný pohovor psychológom RPPS na ÚPSVaR Považská Bystrica za účelom zisťovania názoru maloletej, jej vzťahu k jednotlivému rodičovi, rodinným príslušníkom zo strany matky a otca, ku škole a k navrhovanej zmene výchovného prostredia.

9. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica podal súd dňa 1.7.2019 záverečnú správu z poradensko-psychologického procesu maloletej R., v ktorej uviedol, že psychologické konzultácie s rodinou mal. R. K. realizovali od marca 2019 do mája 2019, najmä však so samotnou maloletou. Účelom

realizovaných stretnutí bolo posúdenie vzťahových väzieb maloletej ku svojim rodičom, posúdenie vzťahových väzieb maloletej ku svojim rodinným príslušníkom zo strany oboch rodičov, názor maloletej na zmenu zverenia od matky k otcovi. Konzultácie mali prevažne individuálny charakter. Realizovaná bola tiež diadická konzultácia maloletej s otcom. V úvode stretnutí boli vykonané konzultácie individuálne s každým z rodičov maloletej a to za účelom získania vhľadu a tiež uchopenia rodičovských postojov k danej situácii. Následne pozornosť zameriaval výhradne na samotnú maloletú. Otec maloletej, pán K., uviedol, že dcéra túži žiť s ním v Prievdzi, že u matky prežíva samotu a nemá pocit domova. Je toho názoru, že R. tým, že vyjadrila svoj názor pred súdom, ukázala, čo chce a má strach, aby sa na tom niečo nezmenilo. Na dcéru mu záleží a chce sa o ňu starať a vychovávať ju. Pani K., matka maloletej, sa naopak domnieva, že otcovi nejde o dieťa, ale o tom, aby mal nad ňou samotnou kontrolu. Vyjadrenie dcéry na súde považuje za dôsledok tlaku otca na dieťa, nakoľko niekoľko dní po tomto vyjadrení údajne maloletá doma plakala. Popiera, že by sa maloletá mala zle v jej starostlivosti. Mal. R. v priebehu individuálnych konzultácií reagovala spontánne, veku primerane. Situačne zaznamenávali prítomnosť výraznej anxiety a to najmä pri témach vlastnej budúcnosti. Z toho dôvodu s maloletou pracovali nielen formou rozhovoru, ale aj pomocou pracovných listov či projektívnych techník, ako emočné karty, kresba, komunikačný kompas, a podobne. Mal. R. sa viackrát v priebehu stretnutí jednoznačne vyjadrila, že chce zostať žiť s matkou. Otca má rada, hrajú spolu, spievajú, chodia sa prejsť, avšak žiť u neho nechce. Maloletá uviedla, že otec sa jej často pýtal aj so starými rodičmi, či chce žiť v Prievdzi, z čoho cítila tlak, lebo ho nechcela odmietať, aby mu neublížila. Cítila, že mu na tom veľmi záleží a tak podľa jej slov, hovorila to, čo ho poteší. Myslí si, že to je dôvod, preto tak vypovedala aj u sudkyne - cit. „chcela som len, aby už bol pokoj“. Maloletá tiež uviedla, že nedomyslela všetky okolnosti ako aj to, že výberom otca ublíži matke, cit. „nechcem nikomu ublížiť“. V priebehu viacerých stretnutí maloletá psychologička ÚPSVaR naďalej verbálne utvrdzovala v tom, že chce zostať žiť s matkou, avšak verbalizovala aj veľký strach zo skutočnosti, že by túto informáciu mala povedať aj otcovi, bála sa jeho reakcie, na základe čoho vyjadrila potrebu akceptácie jej názoru otcom a potrebu zmiernenia tlaku z jeho strany. Z týchto dôvodov maloletá viackrát uviedla aj to, že nechce ísť k otcovi na víkend, odôvodňovala to obavami neustáleho riešenia aktuálnej situácie. Ponuku participácie zo strany ÚPSVaR na rozhovore s otcom maloletá prijala bez zaváhania a na základe toho realizovali diadickú interakciu otca s maloletou. Účelom bolo odhalenie priamych a reálnych postojov maloletej otcovi. V priebehu tejto interakcie však bola maloletá pod enormným tlakom emócií a strachu z ublíženia, jej postoje (vyššie vykreslené) preto otcovi s jej súhlasom interpretovali. Nakoľko maloletá toho času odmietala aj realizáciu styku s otcom, vzhľadom ku svojmu emocionálnemu rozpoloženiu, pracovali s ňou na možnostiach zvládania pocitov tlaku, zastávania si vlastného názoru so zreteľom na uchovanie vlastných potrieb a názorov. Na základe akceptácie a podpory sa maloletá rozhodla realizovať ďalšie stretnutie s otcom, ktoré však následne hodnotila ako „zvláštne a neprirozené“, opäť nadobudla pocit, že jej názor nie je počutý, cit. „nie som zmanipulovaná - zlatinko, my vieme, že si „Od toho času maloletá k otcovi chodiť odmieta. Na základe vyššie uvedeného ÚPSVaR na záver uviedol, že s istotou môže konštatovať, že vzťahové väzby maloletej k obojím rodičom sú pozitívne. Rovnako vzťahové väzby maloletej k ostatným príbuzným zo strán oboch rodičov hodnotí pozitívne, avšak je toho názoru, že často práve ich nadmerná prítomnosť podporuje zložitú a rozsiahlu porozvodového konfliktu rodičov. Záverom ďalej konštatoval, že maloletá podlieha enormnému tlaku dlhotrvajúceho porozvodového konfliktu. Tento bol pre ňu neúnosný do takej miery, že striktné oddelila dva svety, v ktorých žila a fungovala, svet matky a svet otca. V každom z týchto „svetov“ sa maloletá správala tak, aby boli všetci spokojní a nikomu neublížila. Zároveň jej táto stratégia ako jediná umožňovala slobodne ľubiť oboch rodičov. V dôsledku konfliktu rodičov a ich boja o dieťa, o „víťazstvo“ a potvrdenie svojej pravdy, v dôsledku konfliktu, ktorý neutícha, naopak často sa ešte viac stupňuje, maloletá dlhodobo pociťuje na sebe tlak k výberu „lepšieho“ rodiča. Táto voľba však v akomkoľvek smere pre ňu predstavuje skutočnosť, že niektorého z rodičov zraní a odmieta. Považoval za neprijateľné, aby dieťa muselo čeliť takýmto pocitom ohrozenia a nabúravaniam vlastnej integrity. V rámci budovania identity je pre dieťa neúnosné, keď obraz vzťahovo najbližšej osoby (otec/matka) je permanentne narúšaný a sponchybný, čo u maloletej viedlo až k popretiu vlastných potrieb a presvedčení. Spôsob, ktorý maloletá zvolila, t.j. že každému z rodičov hovorila to, o čom si myslela, že chce počuť, bol pre ňu jediný možný, ako konflikt rodičov ustáť a zvládnuť. Vyjadrenie maloletej psychologička ÚPSVaR na súde chápe ako snahu dieťaťa o ukončenie tlaku a napätia, avšak bez domyslenia dôsledkov vyjadrení. Duálny svet maloletej sa týmto zboril a obrany, ktoré mala roky vystavené, prestali plniť svoj účel. Maloletá sa musela pod tlakom okolností prestať snažiť udržiavať medzi rodičmi rovnovážne, neutrálne postavenie a bola nútená vyjadriť priamu voľbu rodiča, ktorý „zvíťazí“, čiže urobiť to, čomu sa celé roky bránila a sekundárne sa tak vystavila vlastnému prežívaniu a realite. Psychologička ÚPSVaR je toho názoru,

že tieto skutočnosti vedú aj k tomu, že maloletá toho času odmieta otca, t.j. nie z dôvodu manipulácie alebo toho, že by otca nemala rada. Na základe vyššie uvedeného jednoznačne odporučil nielen súdu, ale najmä rodičom vypočuť, pochopiť a rešpektovať vyššie uvedený názor maloletej. Zároveň odporučil rodičom navštíviť odborníkov a pracovať na porozvodovo konflikte, čím je ešte možné aspoň čiastočne zmierniť jeho fatálny dopad na psychiku a fungovanie maloletého dieťaťa. Taktiež odporučil zabezpečiť psychologickú alebo psychoterapeutickú podporu pre maloletú, čím jej bude poskytnutý bezpečný priestor na spracovanie dlhodobej porozvodovej traumy. Uviedol, že je toho názoru, že zotrvávanie maloletej v konflikte môže do budúcnosti vážne ohroziť jej zdravý psychický a fyzický vývin.

10. Otec v priebehu konania uviedol, že mal. R. bola vypočutá súdom dňa 20.2.2019, kde vyjadrila svoj názor. Nasledujúci deň 21.2.2019 sa rodičia dozvedeli na pojednávaní určité informácie. S dieťaťom sa podľa rozhodnutia súdu nasledujúci víkend po pojednávaní stretol, kde si ju v piatok prevzal a v nedeľu ju matke odovzdal. Pri tomto stretnutí mu dcéra povedala že konečne dostala zo seba von, to čo chcela uviesť. Myslela to, čo povedala pred sudkyňou deň pred pojednávaním. R. sa spýtal, prečo sa pri výsluchu rozplakala. Povedala, že to bolo preto, že dostala zo seba to napätie. Túto informáciu považoval za kľúčovú a preto ju ihneď v pondelok oznámil opatrovníkovi. Po tomto víkende sa už s dieťaťom nestretol, s výnimkou dňa 22.3.2019, kde sa stretli u psychologičky na ÚPSVaR na pár minút. Dieťa videl v stave kedy ju nespoznával a toto jej aj povedal, že je úplne iný človek. Domnieval sa, že dieťa skutočne v tom čase nebolo v poriadku a je dosť možné, že užilo nejaké sedatíva. Stretol sa aj s riaditeľom ÚPSVaR, ktorý mu uviedol, že ak mu matka dieťa neodovzdá na nasledujúce stretnutie podľa rozsudku súdu, aby išiel na políciu. Svojmu dieťaťu nikdy neublížoval. Dovolil si podať tento návrh, aby bola zverená do jeho starostlivosti, pretože dieťa takto niekoľkokrát prejavilo svoj názor, čakal kým bude mať viac ako 10 rokov. Mal. R. aj pred ľuďmi v Prievidzi vyjadrovala svoj názor, že chce zostať v Prievidzi. Tvrdil, že rodina zo strany matky dieťaťa je rodina agresorov, čo má zadokumentovaná aj polícia v Považskej Bystrici. Toto mu povedal sám vyšetrovateľ keď podal trestné oznámenie na matku.

11. Matka v priebehu konania uviedla, že s návrhom otca nesúhlasí. To, čo otec uvádzal na jej adresu v priebehu tohto konania a rodina otca, toto musela R. počúvať, keď bola na stretnutí s otcom. Od roku 2011 otec o matke tvrdí, že je psychopata, že mal. R. týrala, podal na ňu trestné oznámenie, teraz si vymyslel, že ju „droguje“. Poprela tvrdenia otca, že dieťa nevidel 40 dní, pretože R. bola u otca v Prievidzi hneď nasledujúci víkend po pojednávaní vo februári 2019, na víkend u otca bola aj 5.4. - 7.4.2019 a aj na Veľkú noc. Keď bola mal. R. u psychologičky, spontánne sa vyjadrila pred otcom a psychologičkou, že na víkend k otcovi nepôjde. R. dáva čítať podania otca v tomto konaní a keď si ich prečítala, sama sa vyjadrila, že sa s otcom stretávať zatiaľ nechce. Ona o rodine otca nikdy nevyjadrovala, že sú psychopati, tyrani. Tu nejde ani o to ako sa R. správa u otca, že si hrajú na gitare a že si spievajú, tu ide o psychiku dieťaťa ako stretnutie prežíva. Ona berie stretnutia v Prievidzi ako povinnosť, pretože otec sa mal pred ňou vyjadriť, že pôjde inak do basy. Dieťa jej o stretnutiach s otcom celé roky hovorilo. Mala pocit, že sa psychicky u otca trápi, pretože existovali tu tlaky zo strany otca.

12. Mal. R. pri výsluchu na pojednávaní, ktorý bol vykonaný len za prítomnosti sudkyne, pretože prítomnosť kolíznej opatrovníčky maloletá odmietla, uviedla, že nevie, prečo pri zisťovaní jej názoru vo februári 2019 uviedla, že chce byť zverená otcovi a neskôr sa vyjadrila pred psychologičkou, že nechce byť už otcovi zverená. Nikdy však nechcela ísť bývať do Prievidze, len chcela mať pokoj, keď stará mama zo strany otca a aj otec nadávali na jej mamu, chcela mať pokoj, pretože pri každom stretnutí s otcom počúvala dookola to isté ako stále nadávajú na jej mamu, starú mamu a dedka (otec, starká zo strany otca, dedo zo strany otca). Celú vec pri výsluchu na súde vtedy nedomyslela. Myslela si, že keď povie, že chce byť zverená otcovi, bude mať pokoj a nebude musieť dookola počúvať to isté. Nedomyslela si však situáciu, keby sa to skutočne stalo, že by bola zverená otcovi. Maloletej bolo zo strany sudkyne uvedené, že otec sa vyjadril na pojednávaní, že po tom ako bola vypočutá na súde, mala mu povedať, že konečne dostala zo seba to, čo cítila, na čo maloletá uviedla, že o tom, že to otec takto nejako povedal vedela, pretože to otec niekde napísal, ale ona nikdy takúto vetu pred ním nepovedala. Určite nič otcovi pri stretnutí po pojednávaní vo februári 2019 nehovorila o tom, že by chcela byť zverená jemu. Pri stretnutí s ním sa o tom nerozprávala, bola ticho. Naposledy sa s otcom stretli u psychologičky. Vtedy povedala, že k nemu nechce ísť na víkend a ani nešla. K otcovi už nechcela viac chodiť, pretože vedela, že klamal, aj keď písal niečo o tom, že je nadrogovaná, čo ju nahnevalo. Písal o tom, že sa jej zhoršil prospech v škole, čo sa nezhoršil, pretože mala samé jednotky. Keď sa stretla s otcom u psychologičky, spýtal sa jej, prečo nebola dovtedy v škole. Povedala mu, že bola u zubárky. Ďalší víkend sa jej to znova opýtal, pretože si myslel, že jej mama dala nejaké drogy, aby povedala, že nechce

ísť do Prievidze. Ona mu opäť povedala, že bola u zubárky. Mal. R. uviedla, že jednoznačne nechce ísť bývať k otcovi, nechce mu byť zverená. Chce zostať bývať s mamou, tak ako doposiaľ. Rodina jej mamy sa ku nej správa pekne, vôbec sa nesprávajú agresívne. Stretávajú sa všetci na rodinných stretnutiach, brat jej mamy aj s rodinou chodievajú k nim cez víkendy na návštevu, rodičia jej mamy, teda starí rodičia sú ku nej dobrí, určite sa nesprávajú agresívne a v zlom sa na adresu otca nevyjadrujú. S otcom sa momentálne stretávať nechce, nechce ísť k nemu ani najbližší víkend, ktorý sa má s ním stretnúť, ani ďalšie víkendy a to ani za podmienky, že by zobral tento návrh späť. K tomu by musel ešte zmeniť svoje správanie voči jej rodine v Považskej Bystrici ako aj jeho rodičia, aby prestali nadávať na rodinu v Považskej Bystrici. Už nechce dookola počúvať tie veci, ktoré osem rokov počúvala. Sudkyňa maloletej uviedla, že je právom otca, aby sa s ňou stretával a rozhodnutie súdu musí rešpektovať. Stretávanie sa s otcom je aj v jej záujme, na čo maloletá uviedla, že s otcom sa do budúcnosti stretávať chce, ale musí zmeniť svoje správanie. Na začiatku postačí, keď to otec sľúbi a keď to dodržiavať nebude, potom sa už s ním stretávať nebude chcieť. Uviedla ďalej, že sa nikdy pred inými ľuďmi nevyjadrovala, že je Prievidžanka, ani pred rodinou otca. Toto hovorí len otec a starí rodičia. Ona bola vždy ticho, možno iba ticho prikývla. Nepoprela, že otcovi predtým ako podal tento návrh, povedala, že chce byť zverená jemu, ale bolo to preto, že sa jej na to pýtal a ona už chcela mať pokoj a nemá ešte odvahu odporovať. Nevedela si predstaviť, že by žila v Prievidzi. Chýbala by jej rodina, kamaráti.

13. Opatrovníčka navrhla návrh otca, vzhľadom na vykonané dôkazy, zamietnuť. Uviedla, že dieťa na pojednávaní jednoznačne vyjadrilo svoj názor, že odmieta byť zverené do osobnej starostlivosti otca, vysvetlila dôvody svojho rozhodnutia ako aj z predchádzajúceho konania. Rovnaký názor prezentovala aj v rámci psychologických konzultácií. Ich vyšetreniami či už to boli vyžiadané správy zo školy, šetrením v domácnosti, vykonaným psychologickými konzultáciami neboli zistené žiadne nedostatky v starostlivosti matky o maloletú, a maloletá uvádza, že v osobnej starostlivosti matky je spokojná, a nechce na tejto situácii nič meniť. Spor rodičov je dlhoročný, maloletá je vystavená extrémnemu tlaku porozchodového konfliktu a je len na zamyslení rodičov, prečo si dieťa musí vytvárať dva oddelené svety, prečo musí hrať dve rôzne role podľa vôle svojich rodičov. Rodičia by sa v prvom rade mali sústrediť na svoje dieťa a hľadať to najlepšie možné usporiadanie rodičovských práv, nehľadať vinu v osobe kolízneho opatrovníka ale snažiť sa o to, aby nebola maloletá neustále vystavená tlaku z ich strany, aby mohla byť prirodzená a spokojná u každého z nich, aby sa nemusela zamýšľať nad tým, čo môže pred každým z rodičov povedať. Na záver poukázala na záverečnú správnu psychologičky, kde uviedla, že zotrvávanie dieťaťa v takomto konflikte môže vážne ohroziť jej zdravý vývin.

14. Psychologička Mgr. Mária Vývleková bola vypočutá na pojednávaní dňa 8.10.2019, kde uviedla, že bola oboznámená s výpoveďou mal. R. na predchádzajúcom pojednávaní, pričom zotrvala na závere, ktorý uviedla v záverečnej správe z poradensko-psychologického procesu zo dňa 29.5.2019. V rámci konzultácií s mal. R. a rodičov uviedla, že mal. R. v čase, keď sa stretávali, by veľmi ťažko niesla zmenu výchovného prostredia, ťažko prežívala, že sa toto celé deje. Mal. R. ľutovala to, čo na súde povedala v rámci zisťovania jej názoru, akoby to celé nedomyslela. Keď v globále zoberie rozhovory s dieťaťom, ona ako keby žila v dvoch svetoch, jeden bol svet matky a jeden svet otca. Vo svete matky sa správala tak ako bola zvyknutá, aby aj mama bola spokojná. Oba svety mala oddelené a žila v nich spokojne. Taktiež aj keď bola s otcom, bola spokojná ale fungovala podľa pravidiel, ktoré boli tam. Celý čas to takto fungovalo, čiže dva svety boli oddelené, išli a nikoho nezraňovala. Vyjadrením, ktoré na súde povedala, sa jej to celé nabúrало tým, že žila v tých dvoch svetoch, nezranila ani jedného z rodičov, jej výpoveďou sa toto celé narušilo. Jej úzkosť vychádzala z troch oblastí, jednak to bolo to, že akoby zradila matku, to čo povedala, druhá oblasť, že výpoveďou akoby potešila otca, ale zároveň si bola vedomá toho, že si nedomyslela dôsledky a to jednak v zmysle zmeny ale najväčší dôsledok bol v tom, že urobila tú voľbu, ktorej sa ako keby bránila, ktorú celé roky urobiť nechcela. Tretia oblasť sa týka naozaj aj budúcnosti, pretože nevedela, čo teraz bude, rozbehol si kolobeh, ktorý si nevedela predstaviť, čo potom bude. V pohovoroch mal. R. nepovedala o nejakých negatívnych zážitkoch či už z prostredia matky, v ktorom v súčasnej dobe býva, resp. z prostredia otca, do ktorého v rámci stretávania sa s otcom chodila. Keď sa vyjadrovala k obojm prostrediam, tak sa tam cítila spokojne. To čo uviedla je, že pociťovala tlak zo strany otca, aby žila v Prievidzi. Tým však nemožno povedať, že by vzťahy s otcom boli zlé, pretože sama považovala vzťah s otcom za pozitívny. Manipulácia niektorého z rodičov vo vzťahu k dieťaťu za čas, odkedy dieťa uviedlo svoj názor pred súdom, prvýkrát a následne potom keď tento svoj názor zmenila, psychologička nezaznamenala. Z rozhovorov hodnotila, že to čo mohlo byť, že si R. uvedomila, že čo môže nasledovať v zmysle zmeny prostredia, tak bolo keď sa to dozvedela mama, pretože dieťa hodnotilo, že mama plakala a vlastne aj R. hovorila, že veľa plakala. Pokiaľ sa

dieťa rozprávalo o situácii spolu s matkou, až potom si uvedomila, čo celá situácia obnáša, nie v zmysle v tom, že by ju matka manipulovala, ale v zmysle, že sa to udialo na základe bežného rozhovoru dcéry s matkou. V čase pohovoru R. uviedla, že s otcom sa stretávať chce, ale až po ukončení celého tohto konania o zmenu zverenia, nakoľko hovorila, že zakaždým, keď má ísť k otcovi, cítila veľký tlak a strach z toho, že ju budú znova presviedčať o tom, že v Prievidzi jej bude lepšie. Na otázku zástupcu matky, či psychologička skúmala, prečo má dieťa veľký strach zo skutočnosti, že by mala otcovi povedať, že nechce žiť v Prievidzi, psychologička uviedla, že je toho názoru, že dieťa sa bálo, že sklame. Tento strach zažila, keď prišla matka na to, čo povedala R. na súde. Jednoducho nechcela voliť medzi rodičmi. S R. sa rozprávali o jej vzťahu k obojmu starým rodičom z oboch strán. Ona oba vzťahy hodnotila pozitívne, avšak zo strany otcovej mamy uvádzala rovnako tlak, aby išla žiť do Prievidze. Dieťa fungovalo u otca tak ako sa od nej očakávalo, u matky fungovala tak ako sa od nej očakávalo, ale keď sa psychologička spýtala ako to chce ona bez ohľadu na rodičov, sama na tú otázku odpovedať spočiatku nevedela. R. uviedla, že keď povie na súde, že chce bývať u otca, tlak na ňu sa skončí, tlak zo strany otca, aby žila v Prievidzi, že jej tam bude lepšie. Dieťa bolo pod enormným tlakom, že sa bude pasovať s realitou. Psychologička nezachytila vplyv nejakých látok. Otca žiadala, aby na chvíľu rešpektoval dieťa, že nechce ísť k nemu, pretože dieťa v tom čase nechcelo do Prievidze ísť.

15. Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

16. Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

17. Podľa § 26 Zákona o rodine Ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

18. Podľa § 38 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, ak je účastníkom maloletý, ktorý je schopný vyjadriť samostatne svoj názor, súd na jeho názor prihliadne.

19. Podľa § 38 ods. 2 C. m. p., názor maloletého zisťuje súd spôsobom zodpovedajúcim jeho veku a vyspelosti. Podľa povahy veci zisťuje súd názor maloletého bez prítomnosti iných osôb.

20. Po zhodnotení všetkých skutočností a dôkazov súd dospel jednoznačne k záveru, že návrh otca nie je dôvodný. Je nesporné, že rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 16.2.2012, sp. zn. 4P/43/2011 - 308 súd schválil medzi rodičmi rodičovskú dohodu, v zmysle ktorej bola mal. R. zverená do osobnej starostlivosti matky, ktorá bude maloletú zastupovať a spravovať jej majetok. Zároveň súd upravil vyživovaciu povinnosť otca vo vzťahu k maloletej a upravil styk otca s maloletou počas bežného roka. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 23.2.2012. Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 8.12.2015 sp. zn. 4P/29/2013 - 772, súd schválil medzi rodičmi rodičovskú dohodu, v zmysle ktorej bol upravený styk otca s maloletou počas vianočných prázdnin a vianočných sviatkov, veľkonočných sviatkov, jarných prázdnin a letných prázdnin.

21. V čase poslednej úpravy práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, mal. R. bola žiačkou prvého stupňa základnej školy, v súčasnej dobe je žiačkou siedmeho ročníka základnej školy v Považskej Bystrici. Od poslednej úpravy práv a povinností rodičov sa maloletá s otcom stretávala a navštevovala ho, pravidelne každý páry týždeň v mesiaci od piatku 17.00 hod. do nedele 17.00 hod.. Počas stretávania sa otca s maloletou, z vyjadrení maloletej otec nadobudol presvedčenie o tom, že prostredie, v ktorom dieťa vyrastá, teda domácnosť matky, nie je pre ňu vhodné a považoval za dôvodné, aby bola mal. R. zverená do jeho starostlivosti a vyrastala v jeho domácnosti. Na základe uvedeného podal otec návrh na zverenie mal. R. do svojej osobnej starostlivosti a určenie výživného zo strany matky.

22. Súd pri zisťovaní názoru dieťaťa na návrh otca mal. R. vypočul, pričom v tom čase maloletá uviedla, že chce, aby bola zverená do starostlivosti otca, s ktorým majú dobrý vzťah, takto by sa jej to viac páčilo. Matka v tom čase o tomto jej rozhodnutí nevedela.

23. V priebehu konania súd na návrh oboch rodičov a kolízneho opatrovníka požiadal ÚPSVaR Považská Bystrica o realizáciu konzultácií dieťaťa a rodičov na RPPS ÚPSVaR Považská Bystrica. Psychologické konzultácie boli realizované v období od marca 2019 do mája 2019 s rodinou mal. R., najmä však so samotnou maloletou. Zo záverečnej správy z poradensko-psychologického procesu ako aj z výsluchu psychologičky jednoznačne vyplýva, že vzťahové väzby maloletej k oboj rodičom sú pozitívne, rovnako k ostatným príbuzným zo strán oboch rodičov. Maloletá R. sa viackrát v priebehu stretnutí vyjadrila, že chce zostať žiť s matkou, otca má rada, avšak žiť u neho nechce. Maloletá uviedla, že otec sa jej často pýtal aj so starými rodičmi, či chce žiť v Prievidzi, z čoho cítila tlak, lebo ho nechcela odmietnuť, aby mu neublížila. Cítila, že mu na tom veľmi záleží a tak podľa jej slov hovorila to, čo ho poteší. Myslí si, že je to dôvod, prečo tak vypovedala aj u sudkyne, chcela len, aby už bol pokoj. Maloletá však podlieha enormnému tlaku dlhotrvajúceho konfliktu medzi rodičmi. Tento bol pre ňu neúnosný do takej miery, že striktno oddelila dva svety, ktorých fungovala a to svet matky a svet otca. V každom z týchto svetov sa správala tak, aby boli všetci spokojní a nikomu neublížila. Pod tlakom okolností však bola nútená udržiavať medzi rodičmi rovnovážne, neutrálne postavenie a bola nútená vyjadriť priamu voľbu rodiča. čiže urobiť to, čomu sa celé roky bránila a sekundárne sa tak vystavila prežívaniu reality.

24. Mal. R. bola vypočutá aj na pojednávaní priebehu konania, kde uviedla, že nikdy nechcela ísť bývať do Prievidze, chcela mať len pokoj, keď stará matka zo strany otca a aj otec nadávajú na jej matku, starú mamu a dedka. Celú vec si pri výsluchu na súde nedomyslela, myslela si, že keď povie, že chce byť zverená otcovi, bude mať pokoj. Jednoznačne vyjadrila svoj názor, že nechce byť zverená otcovi, chcela zostať bývať s matkou, nevedela si predstaviť, že by žila v Prievidzi, chýbala by jej rodina a kamaráti.

25. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal predovšetkým zo zisteného názoru maloletého dieťaťa, na ktorý jednoznačne prihladol, ako aj zo záveru správy z poradensko-psychologického procesu Mgr. Márie Vývlekovéj zo dňa 29.5.2019 a jej výpovede na pojednávaní. Napriek tomu, že maloletá R. sa pri zisťovaní jej názoru spočiatku vyjadrila, že chce byť zverená otcovi, zmenu svojho postoja v priebehu konania vysvetlila, táto je podložená aj závermi psychologičky Mgr. Márie Vývlekovéj, preto sa súdu javí ako absolútne neprijateľné, aby za daného stavu, kedy je maloletá vystavená enormnému tlaku zo strany otca, zmenila doterajšie prostredie, v ktorom vyrastala a bola zverená do starostlivosti otca, ku ktorému má síce pozitívny vzťah, avšak tento je momentálne narušený snahou otca o zverenie maloletej do jeho starostlivosti. Uvedená situácia vyústila až k tomu, že maloletá sa v súčasnej dobe odmieta s otcom stretávať napriek tomu, že stretávanie v minulosti prebiehalo bez akýchkoľvek problémov a otec nespozoroval na správaní dieťaťa počas týchto stretávaní žiadnu jeho nespokojnosť, práve naopak, nadobudol presvedčenie, že maloletá chce žiť s ním, a odísť z domácnosti matky. Z vyjadrení mal. R. však vyplýva, že maloletá sa necítila u otca komfortne, pred otcom vyjadrovala svoj názor podľa toho čo chcel otec počuť, oddelila svet matky a otca a v takomto svete žila niekoľko rokov. Je pravdepodobné, že pokiaľ by otec nepodal návrh na zmenu úpravy práv a povinností k mal., vychádzajúc z pozitívneho vzťahu mal. k otcovi, stretávanie sa maloletej R. s otcom by prebiehalo tak ako doposiaľ, pre dieťa v oddelených svetoch avšak situácia sa výrazne zmenila v tom, že dieťa svoj skutočný názor prejavilo v tomto konaní, preto do budúcnosti bude vo výraznej miere záležať na tom ako rodičia prijímajú názor dieťaťa a jeho volanie o pochopenie. Súd nemá dôvod pochybovať o názore R. v súlade s jej skutočnou vôľou a akékoľvek tvrdenia otca o jej manipulácii matkou, prípadne aj za použitia medikamentov, je ničím nepodložené a vychádza len zo snahy otca spochybniť niekoľkokrát prezentované názory maloletej. Otec musí prijať túto skutočnosť a zmeniť svoj postoj vo vzťahu k dieťaťu, k matke a jej rodine, predovšetkým svojimi vyjadreniami na adresu matky a jej rodiny, poučiť o tom aj svojich rodičov v záujme toho, aby sa vzťahy medzi ním a dieťaťom opäť obnovili, pretože je nesporné, že otec v živote mal. R. zohráva nenahraditeľnú úlohu. Je zrejme, že dlhoročný spor rodičov sa prejavil aj na správaní sa dieťaťa, jeho postoja k oboj rodičom, pričom zotrvávanie dieťaťa v takomto konflikte môže mať vážny vplyv na jeho zdravý psychický vývin, a to aj s poukazom na veľmi citlivé obdobie, vzhľadom na svoj vek, ktorým mal. maloletá prechádza. Rodičia majú ešte šancu celú situáciu zvrátiť, avšak záležáť predovšetkým len na ich vôli, ako prekonajú svoje negatívne postoje a pomôžu tým dieťaťu preklenúť celé toto obdobie.

26. Súd nevykonával dôkaz navrhovaný matkou a to vyžiadanie prepisu oznámenia maloletej, ktoré ÚPSVaR zvukovo zaznamenal dňa 3.5.2019 a dôkaz navrhovaný otcom a to výsluch jeho rodičov,

nakoľko uvedené dôkazy považoval súd vzhľadom na dokazovanie výsluchom mal. dieťaťa, správy z poradensko-psychologického procesu a výsluchu psychologičky za účelné a to aj s dôrazom na skutočnosť, že sa jedná o dôkazy, ktoré nemajú význam pre rozhodnutie o návrhu otca a v konečnom dôsledku by prispeli len k ďalším konfliktom medzi rodičmi.

27. Vychádzajúc z vyššie uvedeného je zrejmé, že zachovanie doterajšej úpravy práv a povinností rodičov k mal. R. je v čase rozhodovania súdu najvhodnejším riešením úpravy práv a povinností rodičov k mal. dieťaťu. Súd má za to, že od poslednej úpravy práv a povinností rodičov k mal. R. nedošlo k takej zmene pomerov na strane dieťaťa alebo rodičov, na základe ktorej by súd mal zmeniť dohodu rodičov o výkone rodičovských práv a povinností v zmysle návrhu otca. Preto vzhľadom na zhora uvedené skutočnosti a za použitia citovaných ustanovení Zákona o rodine súd návrh otca zamietol.

28. O trovách konania súd rozhodol za použitia § 52 C. m. p. tak, že žiaden z účastníkov nemá na ich náhradu nárok.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Považská Bystrica písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka, ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie musí podať podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný neplní dobrovoľne to, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na výkon rozhodnutia podľa osobitného predpisu (Exekučný poriadok), v prípade výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých podať na príslušný súd návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.